

Alcoi: la ciutat-teatre

Al llarg de tres dies, la ciutat d'Alcoi es va convertir en un gran escenari, on aproximadament quinze grups de teatre de tot arreu del País Valencià van tenir la possibilitat d'oferir tots els seus treballs. Totes les sales i els carrers de la ciutat es van cobrir de música i paraules.

Aquesta afició d'Alcoi pel teatre va començar fa més de trenta anys amb el teatre estable La Cassola, companyia que ha sobreviscut cada nova temporada amb un gran instint de superació i de renovació. Deu anys més tard, l'ajuntament d'aquesta ciutat va crear el premi teatre "Ciutat d'Alcoi", premi que enguany compleix la XIX edició, i que ha comptat amb el vot de l'actor Ovidi Montllor entre el jurat.

Aquest premi, que consta de dues modalitats lingüístiques —valencià i castellà—, ha tingut una totalitat de 29 obres presentades (11 en valencià, i 18 en castellà). L'autor guanyador del premi d'aquesta edició ha estat el valencià de 28 anys Francesc Adrià Cucarella amb l'obra *Zona Zero*. El jurat l'ha considerat un text de qualitat literària i, sobretot, amb moltes possibilitats de posada en escena. Cucarella, que és promotor de la companyia *Sèndrix* ha dirigit fins ara un muntatge i té escrites diverses peces inèdites. Pel que fa a la modalitat de castellà, enguany el premi ha quedat desert per la falta de qualitat de les obres presentades.

Enmig de tot aquest context naix enguany la **Mostra de Teatre d'Alcoi**. Aquesta mostra, aplec de teatre, ha tingut per objectiu acollir tota una gran trobada de gent amb inquietud per aquest art tan veterà com és el teatre, enmig d'una aire de festa i vivesa i creativitat teatral al bell mig del carrer, grups com "Jacara Teatro" (Alacant), "Els Visitants", "L'OM teatre", "Pluja Teatre", "L'horta Teatre".

El teló s'aixecà el dia 21

Aquests tres dies de Mostra han servit de plataforma per a tots els grups de teatre.

ARXIU

tes, a càrrec de l'Ajuntament d'Alcoi i del grup de teatre La Cassola, tampoc hauria pogut fer-se sense la tasca de tots els teatres valencians, totes aquelles persones que troben vida en un art ancestral i modern alhora.

Aquests tres dies de Mostra han servit, doncs, de plataforma per a tots aquests grups de teatre, per donar-s'hi a conèixer com a professionals en una ocasió on han pogut integrar el seus esforços. I al mateix temps han fet d'Alcoi un punt d'encontre i de debat per al món dels escenaris. Un debat obert on participen des de l'autor consagrat fins al programador del poble més petit, passant pel grup de carrer, i

Jordi Botella i Miró, director del Centre Cultural d'Alcoi

Amb quins objectius s'ha creat aquesta Mostra de Teatre?

—Nosaltres volem crear un fòrum, una mostra, com qual-sevol fira de joguines o com les mostres de cinema, es tracta d'exhibir els darrers treballs del màxim possible de professionals valencians.

—¿Fins a quin punt és un projecte innovador?

—Una mica sí que ho és, en el sentit que aquesta Mostra no és un festival internacional de teatre com són el de Sitges o el de Tàrraga, aquí han actuat únicament grups valencians i amb quasi la totalitat d'obres en català: un 75% de les obres eren en català, encara

que aquests dies a Alcoi ha vingut altres companyies de la resta de l'estat espanyol, a més dels programadors de teatre que vénen per contractar algunes d'aquestes companyies teatrals.

—Aquesta mostra, segons el programa, sembla que ha tingut una mica de tot, ¿no és així?

—Aquesta fira és com un collage de teatre. Hi ha hagut teatre d'espectacle i de text, ja que hem fet coincidir la fira amb el XIX Premi de Teatre Ciutat d'Alcoi. Teatre de carrer, hores "golfes", infantil com les titelles... a més a més també s'hi han fet dues taules rodones on els autors

de les obres programades, actors, directors, programadors... tindran una presa de contacte col·lectiva on començar a aconseguir un producte teatral valencià versàtil i uniforme.

—¿Qui ha vingut veure aquesta Mostra?

—Sobretot representants del teatre, del Circuit Teatral Valencià, entitat programadora que ha donant suport a la Mostra. No hem volgut en cap moment que fora un acte protocolari, simplement ha estat una trobada entre espectadors, actors de teatre, i unes companyies que busquen la millor ocasió per vendre-hi la seua producció.

amb una explosió de festa, color i alegria mentre La Burbuja inundava de focs pirotècnics i ritme els carrers durant tres dies. Aquesta festa no hauria estat possible sense la

col·laboració de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència de la Generalitat valenciana, i l'ajuda d'entitats com la CAM i la CAPA. Cal dir que l'organització dels ac-

fins arribar al titellaire. Un marc teòric de reflexió i diàleg al voltant del qual s'han debatut diferents aspectes de la realitat teatral.

Lourdes Toledo